

słu i Handlu wymagają w szczególności sprawy dotyczące regulaminu Zarządu i Rady Nadzorczej oraz struktury gospodarczej i organu zarządczego Centrali.

§ 30. Jeżeli Spółdzielnia, będąca członkiem Centrali, nie przestrzeże przepisów ustawy statutu, uchwał Centrali, obowiązków planów gospodarczych — Zarząd Centrali może albo zawiesić w czynnościach członków Zarządu Spółdzielni w trybie przewidzianym przez ustawę albo też zażądać zwolnienia pracowników odpowiedzialnych za te przewinienia.

§ 31. Zarząd Centrali może uzależnić wykonywanie przez pracowników zrzeszonej spółdzielni funkcji szczególnie odpowiedzialnych od nadania tym pracownikom odpowiednich uprawnień.

Rodzaj pracowników podlegających temu przepisowi oraz sposób nadawania uprawnień ustali Zarząd Centrali w specjalnym regulaminie, zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

IV. Organy Doradcze.

§ 32. Za zgodą Ministra Przemysłu i Handlu, powziętą po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego, Centrala może powoływać centralne i terenowe organy doradcze oraz ustalić ich zakres i sposób działania jak również sposób ich powoływania.

V. Fundusz i Rachunkowość Centrali.

§ 33. Kapitał zakładowy Centrali składa się z wkładów pieniężnych, majątku ruchomego i nieruchomego, wpłaconych lub wniesionych przez Skarb Państwa.

Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu ustali wysokość wkładu pieniężnego i oznaczy majątek ruchomy i nieruchomy wniesiony przez Skarb Państwa.

§ 34. Centrala ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego jej protokólnie przez Skarb Państwa.

Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu Centrali wykazuje się w bilansie Centrali tak, jak gdyby stanowił jej własność.

Centrala może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz w ramach planu gospodarczego i finansowego majątek nieruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania.

Sprzedaż majątku nieruchomego własnego wymaga zgody Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 35. Centrala prowadzi rachunkowość zgodnie z wymogami obowiązującymi dla przedsiębiorstw państwowych. Bilans i rachunek strat i zysków po zaopiniowaniu przez Radę Nadzorczą zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu. Rokem obrachunkowym Centrali jest rok kalendarzowy.

§ 36. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego wydziela z czystego zysku Centrali odpowiednią część zysku powstałego z obrotu ze spółdzielni, która ulega podziałowi w stosunku do dokonanego obrotu z Centralą między spółdzielnie będące członkami Centrali.

VI. Przepisy końcowe.

§ 37. Wymagane przez ustawę i statut ogłoszenia Centrali będą zamieszczane w Monitorze Polskim oraz w organie wskazanym przez Centralny Związek Spółdzielczy.

§ 38. Likwidacja Centrali następuje na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydanego po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego. W zarządzeniu tym Minister Przemysłu i Handlu wyznaczy likwidatorów oraz władze, instytucje lub osoby sprawujące nadzór nad likwidacją. Likwidacja zmierza do zakończenia interesów i działalności Centrali oraz zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa. Plan i sposób likwidacji na wniosek likwidatorów i po zaopiniowaniu przez organ nadzorujący zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu. Majątek Centrali po zaspokojeniu wszystkich wierzycieli i zakończeniu interesów i działalności podlega przekazaniu Skarbowi Państwa lub władzom, instytucjom albo przedsiębiorstwom wskazanym przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 39. Zmiana statutu Centrali następuje na skutek zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego. Zmiana ulega wpisaniu do rejestru i ogłoszeniu w Monitorze Polskim i czasopiśmie przewidzianym dla ogłoszeń spółdzielni.

§ 40. Centrala przestaje być członkiem Centralnego Związku Spółdzielczego z chwilą wykreślenia z rejestru spółdzielni.

VII. Przepisy przejściowe.

§ 41. Skład pierwszej Rady Nadzorczej Centrali wyznaczy w 3/4 Naczelna Rada Spółdzielcza a w 1/4 Minister Przemysłu i Handlu.

Kadencja pierwszej Rady Nadzorczej trwa do czasu powołania Rady Nadzorczej w trybie § 20 statutu, nie dłużej jednak niż 2 lata. Pierwsza Rada Nadzorcza wybiera Zarząd, zgodnie z przepisami statutu Zarząd powołany przed upływem kadencji pierwszej Rady Nadzorczej zwołuje Walne Zgromadzenie, zgodnie z przepisami niniejszego statutu.

Istniejące w dniu 1 lipca 1948 r. spółdzielnie wymienione w § 8 statutu stają się członkami Centrali z dniem 1 lipca 1948 r.

66.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU z dnia 24 grudnia 1948 r.

o klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Stosownie do postanowień § 2 p. 5 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcz i przetwory mięsne (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek przedsiębiorstw posiadających zezwolenia na prowadzenie handlu hurtowego zwierzętami rzeźnymi, mięsem, tłuszczem i przetworami mięsnymi oraz przetwórczych przedsiębiorstw przemysłowych branży mięsnej poddawania klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa wykonuje się na targowiskach zwierzęcych, spędach rolniczych i w halach mięsnych.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w punkcie poprzedzającym, mogą być zwolnione od obowiązku poddawania klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa na targowiskach o małych obrotach, zaspakajających wyłącznie lokalne potrzeby konsumpcyjne. Decyzje w sprawie zwolnienia wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

3. Terminy rozpoczęcia klasyfikowania na poszczególnych targowiskach ustali Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 2. Klasyfikowaniu podlegają:

- zwierzęta rzeźne; w przypadkach wątpliwych, co do przeznaczenia zwierzęcia, uznaje się je za rzeźne,
- mięso w sprzedaży hurtowej w halach mięsnych.

§ 3. Klasyfikowanie zwierząt następuje według „Tabeł klasyfikowania zwierząt rzeźnych”, a klasyfikowanie mięsa według „Tabeł klasyfikowania mięsa”. Tabele te stanowią załączniki niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zwierzęta raz zaklasyfikowane i niesprzedane winny być klasyfikowane ponownie o ile przy następnym wystawieniu na sprzedaż zachodzi przypuszczenie, że podstawa ich poprzedniego klasyfikowania mogła ulec zmianie.

§ 5. Klasyfikowania dokonują zaprzysiężeni klasyfikatory wpisani na listę klasyfikatorów zwierząt rzeźnych i mięsa przez wojewódzkie władze administracji ogólnej (Wydziały Przemysłu i Handlu). Z listy tej wojewódzka władza administracji ogólnej wyznacza klasyfikatorów na poszczególne targowiska, spędy rolnicze i hale mięsne.

§ 6. Na listę klasyfikatorów zwierząt rzeźnych i mięsa może być wpisana osoba, która przed Komisją Egzaminacyjną określoną w § 7 złoży egzamin z zakresu wiadomości i przepisów dotyczących handlu zwierzętami rzeźnymi i mięsem.

§ 7. 1. Powołuje się przy Urzędach Wojewódzkich i Zarządach Miejskich miast Warszawy i Łodzi Komisje Egzaminacyjne, w skład których wchodzi przedstawiciele delegowani po jednym przez:

- Ministerstwo Przemysłu i Handlu,
- Centralę Mięsną — Centralę Spółdzielczo-Państwową,
- Wojewódzką Radę Narodową,
- Izbę Przemysłowo-Handlową,
- Izbę Rzemieśniczą,
- Wojewódzki Związek Samopomocy Chłopskiej.

2. Przewodniczącym jest przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3. Dety i koszty przejazdów członków Komisji Egzaminacyjnej pokrywane są przez instytucje delegujące.

§ 8. Komisja Egzaminacyjna przesyła wykaz osób, które zdały egzamin, Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo-Państwowej, która przesyła wykaz wraz ze swą opinią wojewódzkim władzom administracji ogólnej.

§ 9. Odrębne zarządzenie ustali szczegółowe przepisy dotyczące wynagrodzenia klasyfikatorów, warunków skreślenia ich z listy, ewentualnego ustanowienia instancji odwoławczej od decyzji klasyfikatora oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z E. Szyr
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 24.XII. 1948.

Tabela klasyfikowania zwierząt rzeźnych.

TRZODA CHLEWNA

Klasa I	sztuki powyżej 150 kg.	a. extra słoninowe
		b. słoninowe
Klasa II	sztuki od 125 do 149 kg.	a. słoninowe
	od 115 — 124 kg.	b. słoninowe
	od 125 — 149 kg.	c. mięsno-słoninowe

- Klasa III** sztuki od 100 kg. do 124 kg. a. mięsno-słoninowe b. mięsne
- Klasa IV** sztuki od 80 kg. do 99 kg. a. mięsno-słoninowe b. mięsne
- Maczory i późne kastraty *) chudźce i braki — utuczone nieutuczone
- Uwaga:** Powyższa klasyfikacja obowiązuje rynki centralne, dla rolnika obowiązuje 7% wyższa w odniesieniu do wagi żywca.
- *) pod pojęciem „maciory” uważa się świnię w okresie do 2 miesięcy po oprosieniu oraz starsze — świnię, które wykazują znaczne rozwinięcie gruczołów mlecznych.
- Wytyczne** do klasyfikacji trzody chlewnej będącej przedmiotem obrotów handlowych.
- Sztuki extra słoninowe** — zewnętrzne cechy jak u świń słoninowych sztuki żeńskie, młode i niepokrywane oraz wczesne kastraty, w najwyższym stopniu utuczenia. Wydajność tłuszczu do wagi bitej powyżej 50%.
- Sztuki słoninowe** — sztuki o głębokim, nieobwisłym brzuchu. Zad dopuszczalny, lekko spadisty z niską obsadą ogona. Szynki duże, dobrze wypełnione, dochodzące nawet do stawu skokowego. Golonka jędrna i dobrze wypełniona. Grzbiet i boki obłożone grubą słoniną. Przy naciśnięciu palcem nie wyczuwa się zupełnie mięśni, przy czym miejsce ucisku powraca szybko do pierwotnego położenia, co świadczy o jędrności słoniny. Niewielka wydajność mięsa, która jest nieprzerośnięta tłuszczem. Wydajność tłuszczu w stosunku do wagi bitej wynosi 35 — 50%.
- Sztuki mięsno-słoninowe** — świnię średnio głęboką, o równym i szerokim grzbiecie. Klatka piersiowa dobrze rozbudowana, nieobwisły brzuch. Szynka dobrze wypełniona. Tkanka mięsna przerośnięta tłuszczem, mięso soczyste. Przy naciśnięciu palcem słonina mniej jędrna i łatwo ustępująca. Wydajność tłuszczu w stosunku do wagi bitej wynosi 20 — 35%.

Sztuki mięsne — świnię średnio głęboką lub płytką o beczkowatej budowie klatki piersiowej. Grzbiet prosty i równy. Zad równy, z ogonem wysoko obsadzonym, głowa lekka. Szynki dobrze rozwinięte i umięśnione, tkanka mięsna bardzo dobrze rozwinięta. Przy dotyku łatwo wyczuwalne obfite umięśnienie. Wydajność tłuszczu w stosunku do wagi bitej wynosi 15 — 20%.

Pod pojęciem tłuszczu rozumieć należy:

- 1) U świń extra-słoninowych i słoninowych
- 1) słoninę z grzbietu
2) sadło
3) podgardle
4) boczek
- 2) U świń mięsno-słoninowych i mięsnych
- 1) słoninę z grzbietu
2) sadło
3) podgardle

Załącznik Nr. 2 do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 24.XII. 1948 r.

Tabela klasyfikowania mięsa.

MIEŚO WIEPRZOWE

- Klasa extra** — Półtusze sztuk ekstra słoninowych o wydajności tłuszczu powyżej 50%.
Głowa mała, lekka.
Kość kończyn cienkie i krótkie.
- Klasa I.** — Półtusze sztuk słoninowych i mięsno-słoninowych o wydajności tłuszczu 35 — 50%.
- Klasa II.** — Półtusze sztuk mięsno-słoninowych i mięsnych o wydajności tłuszczu 20 — 35% oraz utuczonych macior i późnych kastratów
- Klasa III.** — Półtusze sztuk mięsno-słoninowych i mięsnych o wydajności tłuszczu poniżej 20% oraz utuczonych macior i późnych kastratów, chudźców i braków.
- Uwaga:** Pod pojęciem tłuszczu należy rozumieć:
Przy klasie ekstra i I — słoninę z grzbietu, sadło, podgardle i boczek.
„ „ II i III — słoninę z grzbietu, sadło i podgardle.

ORZECZENIE Nr. 3 MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 2 listopada 1948 r.

o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 7 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 pkt b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62 oraz Dz. U. R. P. Nr. 25 za rok 1948, poz. 170),

orzekam:

Na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa 8 firm wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te zostały zamieszczone w piątym wykazie przedsiębiorstw ogłoszonych w trzecim numerze Szczecińskiego Dziennika Wojewódzkiego za rok 1947 na zarządzenie Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Szczecinie, przy-

czym do przedsiębiorstw tych nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r.

Przedsiębiorstwa firm wymienionych w załączniku przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku na temu pracy lub odpowiedzialności za czynny niedozwolony.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładność w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i nie ulega zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

MINISTER ŻEGLUGI

A. Rapacki

Załącznik do orzeczenia Nr. 3 Ministra Żeglugi z dnia 2 listopada 1948 r.

Wykaz piąty przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa ogłoszony w Szczecińskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3, poz. 19 z dnia 14 lutego 1947 r. na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Szczecinie:

L. p. wykazu	L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa i siedziba	Przedmiot działalności
1.	1465	Stettiner Oderwerke A. G. für Schiff und Maschinenbau Szczecin, ul. Hutnicza 1	Prace stoczniowe
2.	1466	Stettiner Wulkawerft A. G. Szczecin, ul. Przemysłowa 11/12	Prace stoczniowe
3.	1467	J. Gollnow & Sohn Szczecin, ul. Ks. Borysława 1	Prace stoczniowe
4.	1468	Baltik — Werft GmbH Szczecin, Stołczyn	Prace stoczniowe
5.	1469	Greifenwerft GmbH Szczecin, Wyspa Reglicka	Prace stoczniowe
6.	1470	Max Protz Danziger Boots und Schiffswerft Szczecin, ul. Przejazd 5	Prace stoczniowe
7.	1471	Marinenwerft Stettin Szczecin, Wyspa Okrętowa	Prace stoczniowe
8.	1472	Gustaw und Hans Sabuel Bootswerft und Schiffsreparaturwerkstatt Szczecin, ul. Portowa 12a	Prace stoczniowe